

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že správne neprebralo:

- článok 9 ods. 1 písm. a) oboch smerníc 2009/72 a 2009/73,
- článok 37 ods. 4 písm. a) a b) smernice 2009/72 a článok 41 ods. 4 písm. a) a b) smernice 2009/73, ako aj
- článok 37 ods. 6 písm. a) až c) a článok 37 ods. 9 smernice 2009/72, ako aj článok 41 ods. 6 písm. a) až c) a článok 41 ods. 9 smernice 2009/73,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES.

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 10, 13.1.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Košice I – Slovensko) – NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa

(Vec C-799/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2008/94/ES – Články 2 a 3 – Ochrana zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa – Pojmy „neuspokojené nároky zamestnancov“ a „platobná neschopnosť zamestnávateľa“ – Pracovný úraz – Smrť zamestnanca – Náhrada nemajetkovej ujmy – Vymáhanie pohľadávky od zamestnávateľa – Nemožnosť – Záručná inštitúcia)

(2021/C 35/22)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Okresný súd Košice I

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: NI, OJ, PK

Žalovaná: Sociálna poisťovňa

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa sa má vykladať v tom zmysle, že zamestnávateľ sa nemôže považovať za „platobne neschopného“, ak bol voči nemu podaný návrh na vykonanie exekúcie v súvislosti so súdom priznaným nárokom na náhradu ujmy, ale pohľadávka bola v exekučnom konaní označená za nevymožiteľnú pre de facto platobnú neschopnosť tohto zamestnávateľa. Prináleží však vnútroštátnemu súdu, aby overil, či sa podľa článku 2 ods. 4 tejto smernice dotknutý členský štát rozhodol rozšíriť ochranu zamestnancov stanovenú uvedenou smernicou na takú situáciu platobnej neschopnosti, ktorá je ustanovená v konaniach, ktoré sú odlišné od konaní uvedených v tomto článku 2 ods. 1 a ktoré sú upravené vnútroštátnym právom.

2. Článok 1 ods. 1 a článok 3 smernice 2008/94/ES sa má vykladať v tom zmysle, že náhradu škody, ktorú má zamestnávateľ vyplatiť pozostalým príbuzným z titulu nemajetkovej ujmy vzniknutej v dôsledku smrti zamestnanca spôsobenej pracovným úrazom, možno považovať za „nárok zamestnancov vyplývajúci z pracovnoprávnych zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov“ v zmysle článku 1 ods. 1 tejto smernice len v prípade, že uvedená náhrada škody spadá pod pojem „odmena“, tak ako je spresnený vnútroštátnym právom, čo prislúcha určiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 19, 20.1.2020.

Odvolanie podané 12. júla 2018: Oliver Spieker proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 8. mája 2018 vo veci T-92/18, Oliver Spieker/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Oliver Spieker (v zastúpení: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 8. mája 2018 vo veci T-92/18, Spieker/ EUIPO (Science for a better skin), ktorým uvedený súd zamietol žalobu o neplatnosť rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 12. decembra 2017 (R1067/2017-4), ktorým bolo zamietnuté odvolanie navrhujúce zrušenie rozhodnutia hlavného oddelenia žalovaného z 20. marca 2017,
- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu žalovaného z 12. decembra 2017 (R1067/2017-4),
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane nevyhnutných nákladov, ktoré odvolateľ vynaložil v konaní pred štvrtým odvolacím senátom a Všeobecným súdom Európskej únie.

Súdny dvor Európskej únie (ôsma komora) uznesením z 8. decembra 2020 odvolanie zamietol a rozhodol, že účastník konania, ktorý nemal úspech vo veci, je povinný nahradiť trovy konania.

Odvolanie podané 11. júna 2020: João Miguel Barata proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 2. apríla 2020 vo veci T-81/18, Barata/Parlament

(Vec C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: João Miguel Barata (v zastúpení: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Uznesením z 3. decembra 2020 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je potrebné zamietnuť ako čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne nedôvodné, a uložil odvolateľovi povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.
